

Informator Parafialny

nr 107

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w SKOCZOWIE

WYDZIEŁ
DOBREJ NOWINY

18-23 SIERPANIA - TDN w DĘBOWCU

SPOTKANIE ZE SŁOWEM BOŻYM

MĄDRE SERCE

NAUCZ NAS LICZYĆ DNI NASZE, ABYŚMY POSIEDLI MĄDRE SERCE.

Ps 90,12

Listopad kieruje nasze myśli ku przemijaniu. Jesienna pogoda, Pamiątka Umarłych, a pod koniec listopada Niedziela Wieczności. Używamy też powiedzenia „jesień życia”, chcąc wyrazić okres życia człowieka w podeszłym wieku.

Liczyć dni możemy na różne sposoby. Możemy liczyć dni, które przeżyliśmy (może raczej lata), obchodzić urodziny, jubileusze, dziękować za nie Bogu, zbierać doświadczenia na dalszą część życia. Liczyć dni można do jakiegoś wydarzenia w przyszłości, np. do świąt, do końca roku, do wakacji, do przejścia na emeryturę.

Ale kontekst tego wersetu wskazuje, że chodzi o jeszcze inne liczenie. Bo przecież, aby liczyć dni według kalendarza, nie trzeba o to prosić Boga. Psalmista jednak prosi: „Naucz nas”. Chodzi więc o pewną umiejętność daną nam od Boga. Z kontekstu wynika, że chodzi o liczenie dni do końca życia na ziemi. Czy jesteśmy w stanie osiągnąć taką umiejętność? Czy ktoś z nas zna datę swojej śmierci? Czy Pan Bóg objawia nam tę datę, jeśli o to poprosimy? Co to więc znaczy: naucz nas obliczać dni nasze...?

W następnym wersecie czytamy: Zwróć się ku nam Panie (...), zmiłuj się nad sługami swymi. Tu znajdujemy klucz. Gdy Bóg się zwróci do nas, gdy się nad nami zmiłuje, wtedy zaczyna się nowe życie z Bogiem. Gdy człowiek otwiera swoje serce dla Boga, gdy Jezus w nim zamieszka, wtedy zaczyna się nowe życie. Pan Jezus w rozmowie z Nikodemem nazwał to przeżycie nowym narodzeniem. Oznacza to, że to życie przed nowym narodzeniem było jałowe, bez wartości. Dopiero teraz zaczyna się pełnia życia. Przedtem dni były zmarnowane, teraz nabierają znaczenia. Od tej pory dni „się liczą”, bo są przeżywane z Panem. Od tej pory Pan Bóg zalicza te dni do wartościowo spędzonych. Jesteśmy zobowiązani tak przeżywać nasze dni, aby ich nie marnować, aby nie spędzać ich na bezczynności, aby móc każdego dnia wieczorem powiedzieć, że ten dzień był dobrze przeżyty, że był spędzony na chwałę Bogu.

Jakże ważne jest, aby rozpoczynać dzień modlitwą i Słowem Bożym – po prostu społecznością z Bogiem. To jest tak, jakbyśmy wtedy spożyli obfite duchowe śniadanie. Ono dodaje duchowych sił na cały dzień.

Liczenie dni może mieć jeszcze jedno znaczenie. Może po prostu wyrażać oczekiwanie na spotkanie z Panem. Pan Jezus zachęca nas do czuwania, aby nas nie zaskoczyło przyjście Pana. Gdy wspominamy naszych zmarłych, to mamy na myśli ich ziemskie życie, kiedy jeszcze byli wśród nas. Ale dla nich spotkanie z Bogiem już nastąpiło. Oni już zdają sprawę ze swojego życia. Już się okazało, czy posiadali mądre serce. Według słów Psalmu 90 – mądre serce posiada ten, kto posiadał umiejętność „liczenia dni” czyli umiejętność przeżywania dni z Bogiem, umiejętność oczekiwania na przyjście Chrystusa. Prawdziwa mądrość polega na takim nastawieniu do życia, aby było ono odbiciem chwały Bożej, pożytkiem dla innych; a jeżeli Pan Bóg któregoś dnia nas odwoła, aby to wydarzenie nie było zaskoczeniem, nie było tragedią, lecz ufnym oddaniem się w Jego ręce. Amen.

Ks. Adam Podzorski

CMENTARZ EWANGELICKI

Przybliżając historię powstania naszego cmentarza ewangelickiego, musimy cofnąć się wstecz, do pierwszych wieków naszej ery i odpowiedzieć sobie na pytanie: jak wyglądały groby pierwszych chrześcijan?

Stosując się do żydowskiego zwyczaju pochówku zmarłych, również chrześcijanie odstąpili od powszechnie praktykowanego przez pogan palenia zwłok po śmierci. W miastach budowano tzw. katakumby. Były to podziemne korytarze biegnące w różnych kierunkach i często także na kilku kondygnacjach, przy których znajdowały się specjalne komory lub nisze. I to w nie składano owinięte w prześcieradło ciało zmarłej osoby. Ściany katakumb upiększano ozdobnymi marmurami i freskami z symbolami chrześcijańskimi. Oczywiście, im bardziej zamożna była ludność żyjąca w pobliżu takich podziemnych cmentarzy, tym owe zdobienia były bogatsze, stając się czasami prawdziwymi dziełami sztuki. Na katakumby mogły sobie pozwolić jednak jedynie bardzo zamożne miasta. Dodatkowo powszechne w owym czasie było zjawisko grzebania zmarłych na polu w pobliżu domu.

Z czasem wczesnochrześcijańskie katakumby zastąpiono ściśle wydzielonym, poświęconym do tego celu obszarem ziemi. Był to bardzo często teren wśród rzadko rosnących drzew, który od łacińskiego słowa coemeterium zaczęto nazywać cmentarzem.

Od X wieku rozpoczęła się tendencja do lokowania cmentarzy w obrębie miast i w bliskości budowanych kościołów. Sobór rzymski z 1059 r. usankcjonował taką praktykę oraz nadał im statut „miejsca świętego”, co oznaczało między innymi klątwę rzucaną na ludzi, którzy je bezczeszili. Ubogich zmarłych nadal grzebano w skromnych całunach, w które owijano ciało. Jedynie ludzie z „wyższych sfer” mieli zagwarantowany pochówek w trumnie. Na grobach nie stawiano żadnych trwałych nagrobków, a tylko drewniane krzyże i dlatego każdy grób stawał się szybko anonimowy.

W 1531 roku wielki pożar ogarnął całe miasteczko Skoczów. Spłonęło wiele drewnianych domów oraz kościół apostołów Piotra i Pawła. Odbudowany kościół przeszedł na fali Reformacji w ręce ewangelików, stąd też pierwsi skoczowscy ewangelicy byli chowani na cmentarzu obok kościoła. W roku 1654 cesarz Ferdynand III wysłał na Śląsk specjalną Komisję religijno-wojskową z zadaniem odebrania ewangelikom ich Domów Bożych. Ten smutny los dotknął także nasze miasteczko, które zostało znowu bez ewangelickiej świątyni. W następnym roku wyznaczono dla zmarłych ewangelików prowizoryczny cmentarz z części farskiego ogrodu. Stało się to na podstawie specjalnej umowy zawartej między ówczesnym proboszczem katolickim a magistratem miasta.

W pokontrolnym protokole sporządzonym w 1719 r. (w związku z wizytacją katolickiej parafii) wspomina się także o dość „obszernym cmentarzu” wokół kościoła, a na nim osobno wydzielonym miejscu do chowania zmarłych ewangelików.

Od 1764 r. w księgach zmarłych przy osobach wyznania rzymskokatolickiego wymienia się Skoczów jako miejsce pochówku, natomiast przy osobach wyznania ewangelickiego jest zapisane, że pogrzebane są „na górze” lub „na wzgórzu pod miastem”. Dotyczyło to między innymi Zuzanny Wilczek, którą pochowano 2 sierpnia 1765 r. z adnotacją „Pochowana jest z innymi luteranami na wzgórzu”. Miejsce to należy rozumieć i lokalizować jako teren obecnego starego cmentarza ewangelickiego tym bardziej, że były to w owym czasie posiadłości ewangelickiej rodziny Górnioków. Chowano tam nie tylko ewangelików z miasta Skoczowa, ale także z okolicznych wiosek, co również potwierdzają zapisy w księgach zmarłych.

Krzyż na „starym” cmentarzu

W połowie XIX wieku, gdy przygotowywano się do powołania ewangelickiej parafii w Skoczowie, rozważano także temat utworzenia cmentarza. Ostatecznie zdecydowano się na miejsce dotychczasowego pochówku zmarłych „na wzgórzu pod miastem” i w 1856 r. teren ten poświęcono na ewangelicki cmentarz. Trzy lata później (1859 r.) na cmentarzu poświęcono żeliwny krzyż z napisem „Jezus jest zmartwychwstanie i żywot. 1859”. Obecnie jest on zwany „starym” cmentarzem.

W roku 1911 staraniem ówczesnego proboszcza ks. dr. Andrzeja Krzywonia teren cmentarza powiększono i nazwano go „nowym”. Przy jego poświęceniu postawiono betonowy krzyż z napisem „Jezus mówi: Jam jest zmar-

tychwstanie i żywot. Kto wierzy we mnie, choćby umarł, żyć będzie. Ew. św. Jana 11.25”.

W 1821 r. zaprzestano chować zmarłych katolików przy kościele parafialnym i poświęcono wytyczony cmentarz katolicki przy drodze cesarskiej, w sąsiedztwie pochówku ewangelików, a w 1891 r. założono w niedalekich Wilamowicach cmentarz żydowski. W roku 1923 założono i poświęcono drugi cmentarz rzymskokatolicki na Wiślickim Kopcu zwany powszechnie „nowym”.

Na naszych ewangelickich cmentarzach („starym” i „nowym”) zostali pochowani skoczowscy proboszczowie: Jan Karzeł (1888), Andrzej Krzywoń (1911) oraz Jan Noga (1987). Tutaj spoczywają także związani ze Skoczowem księża: Ernest Oborny oraz konsenior Franciszek Duda.

Na „nowym” cmentarzu miejsce wiecznego odpoczynku znaleźli również pochowani we wspólnej mogile czterej polscy żołnierze polegli w Bitwie pod Skoczowem w 1919 r. Na „starym” cmentarzu zaś na uwagę zasługuje cenny zabytek, jakim jest grobowiec rodziny Stonawskich, zbudowany w formie pięknego mauzoleum.

Krzyż na „nowym” cmentarzu

Rzesze skoczowskich parafian spoczywają na cmentarzu w tradycyjnych grobach ziemnych lub grobowcach. Zdecydowana większość pochowana jest w trumnie, choć ostatnimi czasy zwiększa się ilość pochówków w urnach.

Parafia ewangelicka w Skoczowie posiada także wyznaniowe cmentarze na terenie swoich filiałów: w Dębowcu, Simoradzu oraz Pierścću.

Opr. Jerzy Sikora

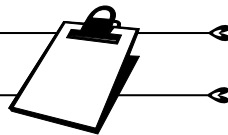

REGULAMIN CMENTARZA

1. Cmentarz jest miejscem spoczynku naszych zmarłych, a więc miejscem zasługującym na szczególnie szacunek i cześć. Osoby przebywające na cmentarzu winny poprzez odpowiednie zachowanie uszanować powagę i świętość tego miejsca.
2. Osoby posiadające groby swoich bliskich na cmentarzu winny stale dbać o właściwy wygląd grobów, a także o porządek na grobach i wokół nich.
3. Wszelkie odpady i nieczystości należy składać do kontenerów i odpowiednich miejsc, z zachowaniem wskazówek dotyczących segregacji odpadów.
4. Zabrania się niszczenia drzew, krzewów, wyposażenia grobów, urządzeń cmentarnych, itp.
5. Zabrania się wprowadzania na cmentarz zwierząt domowych.
6. Zabrania się wjazdu na cmentarz wszelkimi pojazdami, za wyjątkiem obsługi kontenerów oraz osób posiadających zezwolenie proboszcza lub gospodarza cmentarza.
7. Opłaty przy pochówku zmarłych pobiera się na okres 20 lat. Po upływie tego czasu należy wykupić prolongatę grobu bez wezwania lub złożyć pisemną deklarację rezygnacji z zajmowania grobu. W przypadku braku prolongaty grób wraz z materiałami nagrobnymi (pomnikiem, obramowaniem itp.) może być zajęty przez Parafię do ponownego wykorzystania.
8. Osoby chcące zarezerwować miejsce na cmentarzu winny opłacić rezerwację w kancelarii parafialnej.
9. Na wszelkie prace związane z obramowaniem grobów, ustawieniem nagrobków, a także sadzeniem drzew i krzewów lub ustawieniem ławeczki należy przed ich rozpoczęciem uzyskać zgodę i zezwolenie Parafii. Bez opłacenia zezwolenia nie wolno rozpocząć żadnych prac kamieniarskich na cmentarzu.
10. Wykonawcy robót na cmentarzu zobowiązani są do uporządkowania terenu i wywozu poza teren cmentarza pozostałego gruzu, starych obramowań, nagrobków itp. Firma, która nie wywiąże się z tego obowiązku, nie otrzyma ponownej zgody na wjazd na cmentarz.
11. Wszelkie opłaty cmentarne pobierane są w kancelarii parafialnej.
12. Wszelkie odstępowanie miejsca na cmentarzu osobom trzecim bez zgody Rady Parafialnej jest niedozwolone. Prawa do grobu, z którego ktoś zrezygnuje lub który nie został opłacony przez „opiekuna” grobu, przechodzą na rzecz Parafii.
13. Nad porządkiem na cmentarzu czuwa gospodarz cmentarza, który posiada uprawnienia do egzekwowania przepisów niniejszego Regulaminu.

Skoczów, 27 października 2014 r.

W SKRÓCIE

➤ W sobotę **30 sierpnia** członkowie Rady Parafialnej wraz ze współmałżonkami wzięli udział w wyjazdowym posiedzeniu w Oldrzychowicach na Zaoziu (*relacja wewnątrz numeru*).

➤ W poniedziałek **1 września** przed pójściem do szkoły dzieci z Dębowca wzięły udział w nabożeństwie na rozpoczęcie roku szkolnego.

➤ W dniach **2 i 6 września** kilku parafian pracowało przy porządkowaniu działki za kościołem w Skoczowie. Skoszono wysoką trawę, wycinano krzewy i uprzątnięto teren.

➤ Rozpoczął się nowy rok nauki konfirmacyjnej. Grupa liczy 46 osób. Lekcje odbywają się w piątek o g. 15.45 i w sobotę o g. 16.00. Naukę prowadzi ks. Mirosław Czyż. Konfirmacja odbędzie się **17 maja 2015 r.**, a egzamin 14 maja.

➤ W naszej bibliotece od września wznowiła swoją działalność „grupa wsparcia” dla osób chorujących psychicznie i ich rodzin.

➤ W drugi weekend września pastorostwo Ratka-Matejko przebywali w Dublinie, gdzie ks. Marcin odprawił **13 września** nabożeństwo dla przebywających tam Polaków, a pastorkowa Sylwia poprowadziła Szkółkę dla dzieci.

➤ W dniach **12-14 września** odbył się w naszej parafii kurs dla wychowawców kolonijnych oraz kierowników placówek wypoczynku, z którego skorzystało ponad prawie 30 osób.

- W sobotę **20 września** część osób z grupy młodzieżowej wybrała się z ks. M. Czyżem na wschód słońca na Baranią Górę (*relacja wewnątrz numeru*).
- W niedzielę **21 września** ks. Adam Podżorski wraz z Zespołem Dzwonków uczestniczył w pamiątce poświęcenia kościoła w Hażlachu.
- W niedzielę **21 września** odbyła się w Skoczowie na nabożeństwie głównym spowiedź i komunie św. dla osób starszych prowadzona przez ks. Andrzeja i Mirosława Czyżów.
- W dniach **26-28 września** chór „Gloria” obchodził jubileusz 95-lecia działalności. W piątek było spotkanie z gośćmi przy popołudniowym poczęstunku, w sobotę wizyta z gośćmi w ratuszu, a po południu koncert jubileuszowy, a w niedzielę udział chóru i gości w nabożeństwie (*relacja wewnątrz numeru*).
- W czwartek **28 sierpnia** wybuch pożaru zniszczył dom państwa Tłózków w Wilamowicach. Nasza parafia postanowiła pomóc poszkodowanej rodzinie. Zebraliśmy kwotę w wysokości 8.660 PLN. Z tej kwoty będą pokryte rachunki na wykończenie nowego domu, do którego mają się wprowadzić.
- Ks. A. Podżorski wziął udział:
 - **31 sierpnia** w sołeckich dożynkach w Kiczycach
 - **1 września** w miejsko-gminnej inauguracji roku szkolnego w szkole na Górnym Borze
 - **19 września** wraz z ks. Marcinem Ratką-Matejko w spotkaniu z rzymskokatolickim biskupem pomocniczym Diecezji Bielsko-Żywieckiej, ks. Piotrem Gregerem na wizytacji szkolnej w gimnazjum w Dębowcu
 - Ks. Andrzej Czyż uczestniczył **6 września** w dożynkach na rynku w Skoczowie

➤ - ks. M. Czyż uczestniczył **6 września** w dożynkach w Dębowcu

➤ W sobotę **4 października** odbyła się w naszej sali parafialnej konferencja Synodalnej Komisji Ewangelizacyjno-Misyjnej z udziałem biskupa Kościoła - ks. Jerzego Samca.

➤ W niedzielę **5 października** odbyło się Święto Żniw w Skoczowie. Dary na ołtarz złożyli zborownicy z Iskrzyczyna. W nabożeństwie śpiewał chór dziecięcy „Nadzieja” i chór „Gloria”, dzieci ze szkoły recytowały wiersze. Na zakończenie rozdano wszystkim uczestnikom po małym bochenku chleba jako podarunku od Parafii oraz po jabłku ufundowanym przez firmę „Spar”. Dodatkowo można było nabyć kołocze i kołaczki (nowa tradycja, która być może na stałe się zdomowi). Ponadto Parafia ufundowała chleb z miodem, które to dary przygotowali i po nabożeństwie podali zborownikom chórzyci Glorii.

➤ Święta Żniw w filiałach odbyły się: Simoradz (14.09.), Dębowiec (21.09.), Pierściec (28.09.). Wszędzie po nabożeństwie zorganizowano poczęstunki. Wszystkim zaangażowanym w oprawę tych świątecznych nabożeństw serdecznie dziękujemy.

➤ W niedzielę **5 października** po południu odbył się koncert zespołu „Be Happy” w Pierścicu (*relacja wewnątrz numeru*).

➤ W dniach **10 i 12 października** chór z Dębowca zorganizował wycieczkę do Zakopanego (*relacja wewnątrz numeru*).

➤ W dniach **10 i 11 października** odbył się weekendowy wyjazd konfirmantów i młodzieży do Pisku na Zaolziu. Opiekunem był ks. Marcin Ratka-Matejko (*relacja wewnątrz numeru*).

➤ W niedzielę **12 października** Zespół Dzwonków wziął udział w pamiętce założenia kościoła w Żylinie na Słowacji.

➤ W niedzielę **12 października** odbyła się uroczystość 25-lecia poświęcenia kościoła w Pierścucu. O g. 9.00 odbył się poranek pieśni z udziałem chóru z parafii w Białej i zespołu „Be Happy”. W nabożeństwie Słowem Bożym służył ks. biskup Jerzy Samiec. Po nabożeństwie wszyscy zostali zaproszeni na poczęstowanie się kołaczem, a gości podjęto obiadem w OSP (*relacja wewnątrz numeru*).

➤ W dniach **17-19 października** dzieci z chóru „Nadzieja” wraz z opiekunami przebywały na wyjeździe integracyjnym w Wiśle-Gościejowie (*relacja wewnątrz numeru*).

➤ **Rozpoczęły się spotkania dla młodzieży starszej – studentów i młodzieży pracującej. Pierwsze spotkanie odbyło się w czwartek 23 października w Dębowcu. Zapraszamy zainteresowanych w czwartki o g. 18.00 do Dębowca. Inicjatorem i odpowiedzialnym jest Jerzy Pastucha.**

➤ Utworzyliśmy kolejną grupę kandydatów do wstąpienia do kościoła. Pierwsze spotkanie odbyło się w czwartek **23 października**. Nauczanie z zakresu nauki naszego Kościoła prowadzi z nimi ks. Marcin Ratka-Matejko. Konwersja jest przewidziana na pierwszą niedzielę adwentową (**30 listopada**).

➤ W niedzielę **26 października** chór „Gloria” oraz chór z Dębowca wzięły udział w diecezjalnym zjeździe chórów w Wiśle-Głębcach.

➤ W niedzielę **26 października** w Dębowcu odbyło się nabożeństwo ze spowiedzią i komunią św. dla osób starszych prowadzone przez ks. Andrzeja Czyża. Po nabożeństwie był poczęstunek w Domu Zborowym.

➤ Na cmentarzu w Skoczowie wyłożono brukiem dwie nowe ścieżki w dolnej części cmentarza. Prace przebiegały pod okiem majstra - pana Jana Chwastka.

➤ Pan Stefan Białoń wykonał balustrady na klatce schodowej w kościele w Skoczowie, a pan Roman Sikora wyremontował drzwi wejściowe do plebanii. Dziękujemy.

➤ W sali młodzieżowej położono nową wykładzinę podłogową. Prace przygotowawcze i wykończeniowe wykonała młodzież, a koordynowali je panowie: Dawid Podzórski i Roman Sikora. Dziękujemy.

➤ Dokonaliśmy inwentaryzacji opłaconych i nieopłaconych grobów na cmentarzu w Skoczowie. Kilkakrotnie ponawialiśmy z ambony prośbę o uregulowanie opłat do końca października. Lista grobów nieopłaconych została wywieszona w gablotce cmentarnej w dniu 1 listopada.

TERMINY

- **1 listopada** g. 15.00 – nabożeństwo na cmentarzu w Skoczowie
- **11 listopada** w Teatrze w Cieszynie rozdanie „Srebrnych Cieszyńianek”. Laureaci to: z gminy Skoczów – ks. prałat Alojzy Zuber, a z gminy Dębowiec nasz parafianin Jan Wojnar z Simoradza.
- **30 listopada** w Skoczowie – konwersja połączona z komunią św.
- **3 grudnia** – adwentowe spotkanie par w Skoczowie
- **13 grudnia** (sobota) ordynacja w Skoczowie czterech kandydatów na księży: Roberta Augustyna, Tymoteusza Bujoka, Adriana Lazara i Marcina Podzorskiego.
- **14 grudnia** g. 10.00 – spowiedź i komunia św. dla osób starszych w Skoczowie i w Pierścicu
- **21 grudnia** – gwiazdka młodzieży w MCK
- **31 grudnia** g. 21.00 – oczekiwanie Nowego Roku w sali parafialnej w Skoczowie
- **3 stycznia** g. 18.00 – wieczór uwielbienia w Skoczowie
- **6 stycznia** g. 10.00 – koncert kolęd w Skoczowie

zebrał A.P.

KURS PRZEDMAŁŻEŃSKI 2015

W związku z nasilającą się falą rozwodów i generalnym trendem osłabiania instytucji małżeństwa pomiędzy mężczyzną a kobietą postanowiliśmy przemodelować rozmowy przedmałżeńskie w myśl zasady „lepiej zapobiegać niż leczyć”. Do tej pory spotkania odbywały się wyłącznie z księżmi, a że świat zmierza do profesjonalizacji zaprosiliśmy do współpracy małżeństwo Zbigniewa i Kornelii Kłapów, którzy w ramach swojej służby w Kościele prowadzą również zajęcia z poradnictwa rodzinnego.

Terminy 2015: **11 i 25 stycznia** oraz **1 i 22 lutego**

Czas: **godz. 15.00-19.00**

Miejsce: **sala parafialna w Skoczowie**

Koszt: **ok. 30 zł od pary**

Udział w kursie jest obowiązkowy dla par, które będą brać ślub w 2015 r. Zgłoszenia przyjmujemy w kancelarii parafialnej lub pod adresem: skoczow@luteranie.pl do 31 grudnia br.

Przy okazji zachęcamy również małżeństwa z krótkim stażem (do pięciu lat po ślubie) do udziału w kursie.

ks. M. Czyż

NASZE ŻYCIE

TYDZIEŃ DOBREJ NOWINY W DĘBOWCU (18-23 SIERPNIA)

„Na drodze do nieba” – to główny temat, który towarzyszył nam podczas Tygodnia Dobrej Nowiny.

Spotkania rozpoczynaliśmy w kościele, gdzie mieliśmy czas na śpiew i modlitwę. Później udawaliśmy się do sali w Domu Zborowym, żeby posłuchać historii biblijnej, którą każdego dnia opowiadała inna osoba (ks. Marcin Ratka-Matejko, Sylwia Ratka-Matejko, Mateusz Mendroch, Sylwia Sikora-Worek). Historie oparte były na znakach drogowych, które możemy spotkać w naszym otoczeniu:

Zakaz wjazdu – Bóg nie chce, żebyśmy wchodzili na drogę grzechu;

Stop – rozważa powstrzymuje przed złymi krokami;

Nakaz jazdy prosto – Boże dziecko naśladuje Pana Jezusa;

Stacja paliw – Słowo Boże daje siłę do życia;

Dzieci, poznając te prawdy, uczyły się, że Pan Jezus jest jedyną drogą do nieba i Bóg wywiera nas na tę drogę.

Codziennie uczyliśmy się wersetu biblijnego, który dotyczył poznanej prawdy.

Następnie mieliśmy czas na gry i zabawy oraz na różnorodne prace plastyczne – dzieci wykonywały swoje własne znaki, bransoletki z imieniem, sowy z papieru oraz koszulki z odbiciem swojej dłoni. Dzieci rozwiązywały również karty pracy, które podsumowywały poznane historie, a młodszy kolorowali ilustracje.

Dodatkową atrakcją dla dzieci było spotkanie ze strażakami z OSP Dębowiec, którzy przyjechali wozem strażackim. Zaprezentowali sprzęt gaśniczy, przeprowadzili krótką pogadankę z dziećmi na temat pracy strażaków. Gościliśmy również policjanta, który opowiedział o swojej pracy, o sprzęcie, który przyniósł ze sobą oraz o zasadach bezpiecznego poruszania się na drodze.

Każdego dnia nie zabrakło również słodkiego poczęstunku, owoców i soku.

W sobotę podsumowaliśmy cały tydzień. Wspólnie piekliśmy kielbaski, a ogromną radość dzieciom sprawiły zabawy z wodą.

Tydzień później, w niedzielę 31 sierpnia, odbyła się nabożeństwo młodzieżowe z udziałem dzieci, które jednocześnie było podziękowaniem za cały okres wakacji.

Każdego dnia w spotkaniach brało udział około 40 dzieci. Wszystkie bardzo aktywnie i chętnie uczestniczyły w zajęciach. Był to radosny czas, w którym dzieci dowiadywały się, jak ważnym jest kroczenie drogą życia, którą pokazuje nam Bóg.

Dziękujemy wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób zaangażowali się w tegoroczny Tydzień Dobrej Nowiny.

Sylvia Ratka-Matejko

WYJAZDOWE POSIEDZENIE RADY PARAFIALNEJ

Swego rodzaju nowość w historii naszej Parafii wydarzyła się w sobotę 30 sierpnia br., kiedy to członkowie Rady Parafialnej wybrali się wraz ze współmałżonkami do parafii ewangelickiej w Oldrzychowicach na Zaolziu. Na miejscu zostaliśmy gościnnie przyjęci przez miejscowego proboszcza – ks. Jerzego Chodurę.

Radni wysłuchali najpierw wykładu na temat historii i współczesności ewangelicyzmu na Zaolziu, który poprowadzili: dr Daniel Spratek oraz emerytowany biskup – ks. Stanisław Piętaś. Zwieńczeniem części wykładowej była prezentacja życia

parafii oldrzychowickiej, jakiej dokonał ks. Chodura. Byliśmy pod wrażeniem szerokiej palety działań podejmowanych przez tę liczącą 1500 wiernych społeczność ewangelicką.

Po krótkiej przerwie kawowej odbyły się obrady Rady Parafialnej, podczas których omówiono bieżące sprawy Parafii. Następnie, już po obiedzie, wszyscy wyjechali wyciągiem krzesłowym na szczyt Jaworowy, gdzie po dwugodzinnym pobycie powrócili, aby resztę popołudnia spędzić na wspólnym grillowaniu.

Dziękujemy gościnnie parafii oldrzychowickiej za przyjacielskie przyjęcie.

Ks. A. Podzorski/ks. M. Czyż

PIERŚCIECKO-SIMORADZKIE WĘDROWANIE

Kolejny już raz ciocie ze szkółek w Pierścucu i Simoradzu postanowiły zabrać swoich podopiecznych na wspólną wycieczkę.

5 października z plecakami i radosnymi twarzami wpakowaliśmy się w autobus i wyruszyliśmy. Naszym celem była Stecówka. Na Szarcu wysiedliśmy i po przypomnieniu podstawowych zasad zachowania się w górach różnym krokiem ruszyliśmy szlakiem do celu. Pogoda dopisywała tak samo jak i humory. Żartom i śmiechom nie było końca. Niespodzianką było to, że nasze trzylatki także dzielnie szły, a czasem nawet trzeba było je gonić.

Na górze, w schronisku uraczyliśmy się pyszną zupą pomidorową, a następnie szykowaliśmy się do powrotu. Dzieciaki nie miały pojęcia, że opiekunowie przygotowali jeszcze jedną atrakcję. Po zejściu podjechaliśmy kawałek autobusem, żeby odwiedzić ks. M. Michalika w Wiśle-Czarnem. Niestety nie zastaliśmy go w domu, ale przy kościele pozostawił dla nas talerze pełne ciast oraz chleba z masłem i palenisko. Cóż to za wycieczka bez ogniska! Opiekunowie zajęli się ogniem, a opiekunki rozwinęły chustę animacyjną i zaprosiły dzieci do zabawy. Miło wypełniliśmy sobie czas czekania na ciepłe kiełbaski. Napełniliśmy swoje brzuszki. Niektóre dzieci znalazły grzyby i zmęczeni, ale radośni ruszyliśmy w drogę powrotną. W autobusie zrobiło się trochę ciszej, bo dzieci po całym dniu wrażeń były bardzo zmęczone.

Dziękujemy Bogu za piękną pogodę, humory oraz pomysłowość opiekunów. Dziękujemy pastorostwu Markowi i Joannie Michalikom za wspaniałą gościnę. Mamy nadzieję, że za rok znów uda się nam wybrać na jakąś fantastyczną wycieczkę.

Sandra Rokowska

WIEŚCI Z PIERŚĆCA

TYDZIEŃ DOBREJ NOWINY

Już tradycyjnie w ostatnim tygodniu wakacji (tj. 25-31 sierpnia) zaprosiliśmy dzieci z Pierścica i okolic do wspólnej zabawy i poznawania Boga w trakcie Tygodnia Dobrej Nowiny. Tegoroczny temat brzmiał: „Na drodze do Nieba”, a motywem przewodnim były znaki drogowe.

Program dnia jak i sposób organizacji TDN mamy już sprawdzony od kilku lat i w tym względzie nic się nie zmieniło. Dzieci zostały podzielone na 4 grupy wiekowe (od przedszkolaków po gimnazjalistów) i w nich brały udział w czterech półgodzinnych stacjach: lekcji biblijnej, pracach plastycznych, zajęciach sportowych i spotkaniach z gośćmi specjalnymi. Wszystkie grupy spotykały się razem podczas wspólnego śpiewu rozpoczynającego dzień, na posiłkach oraz wspólnych grach i zabawach. Zajęcia były więc jak zwykle bardzo różnorodne i dostosowane do wieku uczestników.

Dużą ciekawość wzbudzają spotkania z gośćmi, którzy dzielą się z dziećmi swoimi pasjami bądź opowiadają w ciekawy sposób o zawodzie, jaki wykonują. W tym roku gościliśmy rolnika, który wzbogacił naszą wiedzę dotyczącą pracy na roli, a nawet umożliwił dzieciom przejażdżkę ciągnikiem. Odwiedzili nas też tancerze tańca towarzyskiego, którzy oprócz pokazu jive'a (dżajfa), zagwarantowali dobrą zabawę podczas zajęć muzyczno-ruchowych. Był także pies Majlo, reprezentant rasy border

collie, który potrafił wykonywać zadziwiające sztuczki. Kolejnym gościem był misjonarz, który głosił Dobrą Nowinę, spędzając dwa lata na statku opływającym całą Ziemię, a w czasie podróży nie raz doświadczył Bożych cudów. Dzieci spotkały się także z trenerką aikido – japońskiej sztuki walki, która nie polega na zadawaniu ciosów, ale na umiejętnym sposobie bronięcia się.

W sobotę po raz kolejny odbył się grill, na który zaprosiliśmy dzieci razem z rodzicami. Ten dzień również był pełen atrakcji: odbył się pokaz aikido, a dzieci mogły zaleźć na zamku dmuchanym. Tydzień zakończyliśmy niedzielnym nabożeństwem.

Dla wolontariuszy TDN jest pełen pracy, stawiania czoła wyzwaniom, ale też satysfakcji z wykonanych dobrze zadań. Dla rodziców jest to czas, kiedy mogą odetchnąć i odpocząć, bo wiedzą, że zostawiają swoje pociechy pod dobrą opieką. Dla gości specjalnych – możliwością podzielenia się pasją i sprawdzenia siebie w kontaktach z dziećmi. Dla dzieci – okazją do zabawy, poznawania rówieśników i rozwoju. Jak wiadać Tydzień Dobrej Nowiny angażuje wielu ludzi, a każdy czerpie z niego jakieś profity – i dlatego jest tak ważnym wydarzeniem dla całej naszej społeczności.

W tym miejscu chcemy też podziękować sponsorom:

GT Poland sp.z.o.o., Cukiernia-Piekarnia Bethlehem w Pierścću, SPAR Pierściec, Telepizzeria Skoczów, Cukiernia-Pizzeria Haneczka w Międzywiciu, Trumpf-Mauxion Chocolates Skoczów, Koło Niewiast, Rada Sołectwa Pierściec.

Kasia Niemiec

KONCERT JUBILEUSZOWY

Zespół „Be Happy” z Pierścća z okazji 25-lecia poświęcenia swojego kościoła, zorganizował w roku jubileuszowym 3 koncerty uwielbienia. Pierwszy odbył się wiosną – gościem była wówczas solistka Jadwiga Rudzka. Drugi latem – wystąpiliśmy razem z Pauliną Pudło. Finałowy koncert odbył się jesienią, w niedzielę 5 października.

Gośćmi specjalnymi, którzy uświetnili to wydarzenie, były wokalistki: Beata Bednarz oraz Paulina Pudło. Przygotowano 14 piosenek, które były śpiewane przez chór w 3 głosach. Akompaniowali mu „genialni” muzycy grający na pianinie, gitarze akustycznej, elektrycznej, basowej, flecie poprzecznym i perkusji. Słowem, w oparciu o wybrane

Psalmy, dzielił się podczas spotkania ksiądz Marcin Ratka-Matejko. Wielu ludzi zadbało o to, aby wszystko mogło być związane na ostatni guzik.

Kościół wypełniony był do ostatniego miejsca i tętniło w nim życie. Impreza zgromadziła wielu chrześcijan i połączyła ludzi w różnym wieku i z różnych wyznań. Wiele otwartych i szczerych serc oraz odczuwalna Boża obecność przyczyniły się do wytworzenia niepowtarzalnej atmosfery.

David Barański

PIERŚCIECKI JUBILEUSZ

Niedziela 12 października była dla wszystkich pierścieckich ewangelików dniem szczególnym. Co roku około 15 października (tradycyjnie – imieniny Jadwigi) zborownicy filiału obchodzą Pamiątkę Założenia i Poświęcenia kościoła. W tym roku zbiegły się dwie ważne dla naszej społeczności rocznice: 100 lat temu wzniesiono i poświęcono ewangelicką kaplicę cmentarną, a 25 lat temu poświęcono i oddano do użytku nowy, obecny kościół.

Przygotowania do tej uroczystości trwały już dłuższy czas. Kompleksowemu remontowi poddano cały budynek – wymiana okien, malowanie wnętrza kościoła, zaplecza kuchennego, salki katechetycznej i zakrystii. Odnowiono także część ołtarzową, w której podświetlono witraż w kształcie krzyża. W centralnej części kościoła, na emporze, umieszczono napis – hasło tego roku: Moim szczęściem być blisko Boga, które pozostanie na pamiątkę naszych rocznic. Renowacji poddano obraz ołtarzowy, który zachował się ze starej kaplicy. Odnowiono również krzyż na cmentarzu, wzniesiony 130 lat temu czyli w 1884 roku. Pomalowano też płot wokół kościoła i cmentarza.

Wszystkie plany udało się zrealizować i wykonać zadania niejednokrotnie przed wyznaczonym terminem, dzięki zaangażowaniu i determinacji Rady Filiału oraz zborowników, którzy poświęcili tym przygotowaniom sporo czasu.

Z okazji jubileuszu wydano również publikację pt. „Być blisko Boga”, w której zawarto historię rozwoju ewangelicyzmu w Pierścu od XVI wieku aż do czasów współczesnych. Pozycja składa się z: zarysu dziejów pierścieckiego kościoła do roku 1894, historii kaplicy cmentarnej, budowy nowego kościoła oraz współczesności filiału w Pierścu.

W sobotę poprzedzającą uroczystość, tradycyjnie już, panie udały się do piekarni, aby tam piec cieszyńskie kołoczki. W tym samym czasie panowie przygotowywali ławki i namioty dla uczestników nabożeństwa.

Niedziela przywitała nas piękną słoneczną pogodą. Poranek pieśni i całość nabożeństwa uświetniły swym występem: Chór Parafii Ewangelicko-Augsburskiej z Białej

pod dyr. Sławomira Chmiela oraz miejscowy Zespół Młodzieżowy „Be Happy” pod kier. Jana Stebla.

Uroczyste nabożeństwo prowadził ks. proboszcz Adam Podżorski, a kazanie wygłosił Biskup Kościoła, ks. Jerzy Samiec. Gościliśmy również emerytowanego proboszcza skoczowskiej parafii ks. Andrzeja Czyży oraz ks. Zbigniewa Paprockiego, który w imieniu pierścieckich katolików przekazał życzenia i prezent – „Biblię Tysiąclecia”.

Podobnie jak 25 lat temu do pierścieckiego kościoła przybyło bardzo wielu ewangelików, nie tylko z naszej miejscowości, ale z całej parafii i spoza niej. Po nabożeństwie gospodarze zaprosili wszystkich na świąteczny poczęstunek: kawę, herbatę i kołaczki. Następnie w sali OSP odbył się obiad dla zaproszonych gości. Wygłoszono kilka „mów stołowych”, wspominając historię budowy kościoła (i rozmaite perypetie z tym związane), jak też współczesne działania.

Dzięki temu, że w Pierścucu mamy swój kościół – możemy „być bliżej Boga”. Jesteśmy Mu wdzięczni za błogosławieństwa, którymi obdarzał nas przez długie lata – kiedyś w czasie budowania kościoła oraz obecnie podczas przygotowań do uroczystości i w codziennym życiu.

Urszula Barańska

WIEŚCI CHÓROWE

JUBILEUSZ „GLORII”

Z pewnością każdy z nas z niecierpliwością oczekuje dnia urodzin, wypatruje gości, zastanawia się, co przygotować, jakie będą życzenia, kto nas odwiedzi. W szczególny sposób przygotowujemy się do tej uroczystości, a zwłaszcza wtedy, gdy wiąże się z tzw. „okrągłymi” urodzinami.

Nie inaczej miała się sprawa i z naszym chórem. 95 lat to ładna rocznica działalności parafialnych śpiewaków. Do uroczystych obchodów przygotowywano się bardzo starannie. Rok 2014 ogłoszono „rokiem jubileuszowym” i zainaugurowano go koncertem kołęd. Wiele przedsięwzięć: udziały w koncertach, wydanie płyty, wysłanie zaproszeń, a także z zakresu logistyki – noclegi, wyżywienie, zbliżało chórzystów do kulminacyjnego dnia, którego datę wyznaczono na 27 września. I wreszcie nadszedł moment, gdy można było powiedzieć: „wszystko gotowe, goście mogli by już przyjść”.

Uroczystość 95-lecia działalności chóru „Gloria” to nie krótki moment jubileuszowego koncertu w sobotni wieczór, lecz trzydniowe spotkanie noszące nazwę „Śpiew łączy ludzi i narody”.

Pierwsi goście zawitali na cieszyńskiej ziemi już w czwartek wieczorem. Były to dwa autokary z Nadlac w Rumunii i z miejscowości Dudince na Słowacji, prawie 100 osób. Kolejni, z Niemiec, przylecieli w piątek. A w sobotę dotarli Holendrzy, Czesi i Słowacy.

W piątkowe przedpołudnie większość gości miała okazję spacerować się po Skoczowie, gdy w tym samym czasie delegacja około 30 osób była goszczona w ratuszu przez panią burmistrz J. Żagan. W godzinach popołudniowych odbyło się wspólne spotkanie: goście, gospodarze i chórzyści. Ze względów atmosferycznych – chłód i deszcz – gościliśmy się w budynku starej szkoły. W wesołej atmosferze, na rozmowach i śpiewie, szybko minął wspólny czas.

Sobota dla naszych gości stała się pod znakiem Cieszyna, w którym zobaczyli urokliwe uliczki starego miasta, cieszyński Rynek, a przede wszystkim odwiedzili kościół Jezusowy i zapoznali się z jego historią.

Wraz z upływem czasu zmieniała się pogoda. I tak, gdy podczas wyjazdu do Cieszyna padał deszcz, to po południu już świeciło słońce, zachęcając do przyjsia i zobaczenia tego, co zostało przygotowane. A działo się wiele.

Od godziny 17.00 mury skoczowskiej świątyni rozbrzmiewały wielojęzycznym śpiewem na Bożą chwałę. Słyszeliśmy pieśni w języku słowackim, rumuńskim, angielskim, tacińskim, włoskim i polskim, w różnych stylach i rytmach. Każdy ze słuchaczy mógł znaleźć coś dla ucha, w swoim guście. Nikt nie może powiedzieć, że się nudził lub że to nie było dla niego.

Żywe rytmy zespołu dziecięco-młodzieżowego „Datelinky”, nostalgia melodii chóru z Nadlac, poważne nastroje pieśni chóru z Dudinec i „Glorii” z pewnością zaspokoili nawet najbardziej wybredne gusta słuchaczy. Niezaprzeczalnym przeżyciem było wspólne wykonanie „Ave Verum” W. A. Mozarta oraz pieśni skomponowanej przez dyrygenta B. Nogę do słów M. Brody „Słowo”. Podczas koncertu wspomniano chórzystów, którzy na przestrzeni lat działalności chóru odeszli do lepszej niebiańskiej społeczności chórowej.

Punktem kulminacyjnym było wykonanie przez Jubilata finałowej pieśni, będącej w pewnym sensie deklaracją zawartą w ostatnich słowach: „Śpiewam mojej ziemi po to, by wśród troski, walk i trwóg, w niebo wzniosła się wysoko pamiętając, że jest Bóg”.

W związku z jubileuszem chórzyci otrzymali wiele życzeń, gratulacji i podziękowań od przybyłych gości – duchowieństwa, delegacji wielu zaprzyjaźnionych chórów, gości z zagranicy, przedstawicieli władz samorządowych oraz parlamentu RP.

Słoneczny niedzielny poranek zachęcał do udziału w nabożeństwie, podczas którego mogliśmy jeszcze raz przeżyć namiastkę jubileuszowego koncertu i wysłuchać kilku pieśni w wykonaniu zaproszonych chórów z Rumunii i Słowacji. Naszych gości pożegnaliśmy Bożym Słowem i pieśnią, a także deklaracją kolejnego spotkania.

Trzy dni obchodów, mnóstwo przygotowań i końcowy efekt. Tak wielkie przedsięwzięcie logistyczne nie miałoby racji bytu, gdyby nie wiele chętnych rąk i otwartych serc. Na łamach IP pragniemy podziękować wszystkim osobom, które przyjęły gości pod swój dach, zaangażowały się w różnego rodzaju prace przygotowawcze, wspomogły w jakiegokolwiek formie organizację obchodów jubileuszowych. Przede wszystkim chcemy złożyć podziękowanie Panu Bogu, że pozwolił urzeczywistnić nasze plany.

SOLI DEO GLORIA!

Aniela Fender

CHÓR Z DĘBOWCA W ZAKOPANEM

W dniach 10-12 października chór z Dębowca, zasilony przez część chórzystów Glorii ze Skoczowa, wyjechał w późnych godzinach popołudniowych na wycieczkę integracyjną do Zakopanego. Pomimo dużych korków na trasie, późnym wieczorem dotarliśmy na kwaterę.

W sobotę rano część grupy po wczesnym śniadaniu (gdy reszta jeszcze smacznie spała) wyruszyła na wspinaczkę wysokogórską. Reszta grupy postanowiła także zdobyć jedną z gór. W tym celu udała się pod wyciąg, skąd wagonikami wyjechała na sam szczyt Gubałówki. Pogoda była piękna, słoneczna, więc można było podziwiać panoramę Zakopanego. Resztę dnia spędziliśmy w małych grupach na zwiedzaniu malowniczych zakątków, których nie brakuje w okolicy. Dzień zakończyliśmy wspólnym ogniskiem i grillowaniem w kominku oraz śpiewaniem przy akompaniamencie wspaniałych gitarzystów. Nie zapomnieliśmy też kibicować naszym piłkarzom w meczu z Niemcami, którzy tym razem nas nie zawiedli i wygrali.

W niedzielę udaliśmy się wspólnie do Doliny Kościeliskiej. W godzinach popołudniowych wyruszyliśmy przez Słowację do Skoczowa, który był strasznie zakorkowany i tym samym nasze wspólne przebywanie razem się wydłużyło. W godzinach wieczornych dotarliśmy pełni miłych wspomnień do Dębowca. Dziękujemy Bogu, że wspólnie mogliśmy spędzić czas oraz podziwiać piękno Jego stworzenia. Dziękujemy też za piękną pogodę i bezpieczeństwo w czasie całej wycieczki.

Ewa i Daniel Kaleta

CHÓREK W GOŚCIEJOWIE

W dniach 17-19 października chórki dziecięcy Nadzieja wybrał się na wyjazd do Wisły Gościejowa. Takie wyjazdy są organizowane, by pośpiewać trochę więcej niż zazwyczaj, ale i po to, by lepiej się poznać. Myślę, że nasze cele zostały zrealizowane.

Na miejsce, gdzie mieliśmy spędzić weekend, odtransportowali nas nasi rodzice. Wszyscy byli bardzo podekscytowani całą sytuacją. Każdemu został przydzielony pokój, a następnie był czas na rozpakowanie swoich bagaży. Wszyscy z niecierpliwością czekali na kolację, bo byliśmy okropnie głodni. Zjedliśmy pyszne kanapki, a następnie powspominaliśmy poprzednie wyjazdy i obejrzelismy film. Atmosfera była bardzo wesoła, lecz cisza nocna nadeszła szybciej, niż się spodziewaliśmy i trzeba było iść spać. Nie każdy był z tego faktu zadowolony, ale zasady to zasady, więc nie było innego wyjścia.

Następnego dnia najmłodszy uczestnik nie potrafił zbyt długo spać i od rana „buszowali” po ośrodku, przy okazji wszystkich budząc. Może dlatego, że właśnie tego dnia mieliśmy obiecaną niespodziankę i nie mogliśmy się jej doczekać. Zjedliśmy śniadanie, zrobiliśmy próbę, poszliśmy na zakupy do pobliskiego „marketu”, szybko zjedliśmy obiad i niespodzianka w końcu dojechała.

Okazało się, że będziemy zwiedzać Wisłę Wiślańską ciuchcią. Był to wspólny pomysł na sprawienie nam radości. Byliśmy u Pana Prezydenta w Zameczku, nad Zaporą i na skoczni im. Adama Małysz. Wróciliśmy zmęczeni, ale na szczęście czekał już na nas pyszny podwieczorek. Wspólne popołudniowe zabawy dały nam się mocno we znaki, dzięki czemu tej nocy wszyscy spali jak aniołki.

Niedzielę spędziliśmy również bardzo miło, ale jak to mówią: Wszystko, co dobre, szybko się kończy. Podobnie było i w tym przypadku. Zanim się obejrzelśmy, wybiła godzina 15.00 i nasi rodzice zaczęli się po nas zjeżdżać. Z wielkim żalem spakowaliśmy się i opuściliśmy Wisłę.

Uważam, że był to wartościowy czas. Bardzo dziękujemy dyrygentce Dorocie, Pani Pastorowej Podzorskiej i Pani Anecie Żwak za zorganizowanie takiego wyjazdu, jak i Pani Marzenie (Kocaj) oraz Pani Basi (Macura) za pyszne posiłki.

Już nie możemy doczekać się następnego wyjazdu, bo bardzo lubimy spędzać ze sobą czas. Dobrze, że nasze próby odbywają się regularnie w każdą sobotę. Zapraszam wszystkich chętnych do dołączenia do naszych szeregów.

Marta Żwak

Z ŻYCIA „ZESPOŁU DZWONKÓW”

Rok 2014 był dla Zespołu Dzwonków bardzo intensywny. Podjęliśmy decyzję o nagraniu drugiej płyty. Już 29 marca powstała jej pierwsza część, a po wyćwiczeniu reszty materiału, 20 września przystąpiliśmy do drugiego (ostatniego) etapu nagrań. Obecnie trwają prace nad obróbką materiału. Płyta powinna się ukazać początkiem grudnia i może stanowić ciekawy prezent świąteczny.

Oprócz prac związanych z nagraniem płyty, daliśmy również kilka koncertów. Dnia 21 września zostaliśmy zaproszeni na pamiątkę założenia kościoła w Hażlachu, a 12 października udaliśmy się na Słowację (konkretnie do Żyliny) – również na pamiątkę założenia kościoła. Otrzymaliśmy także zaproszenia do Chorzowa oraz Ligotki Kame-ralnej, dokąd dopiero się udamy.

Ponieważ kilka osób odeszło z naszego zespołu, zrobiliśmy nabór dla nowych osób. Zgłosiło się dużo chętnych. Jest to wielka radość, że te osoby wybierają właśnie taką służbę. Na razie chodzą na próby i uczą się od grajków ze stażem, po to, aby mogły kiedyś zastąpić odchodzące osoby już z jakimś doświadczeniem.

Jesteśmy wdzięczni Bogu za Jego prowadzenie i za to, że możemy w wielu miejscach Go uwielbiać i przemawiać do ludzi przez melodię.

Ania Hussarek

Błogosławiony lud, który umie się radować
I chodzi w światłości oblicza twego, Panie.
Z imienia twego raduje się każdy dzień,
A sprawiedliwość twoja wywyższa ich,
Bo Ty jesteś blaskiem mocy ich,
A z życzliwości twojej podnosi się siła nasza.

Psaln 89,16-18

GŁOS MA MŁODZIEŻ

WSCHÓD SŁOŃCA Z BARANIEJ GÓRY (20 WRZEŚNIA)

Eskapada rozpoczęła się o g. 3.30 przy Starej Szkole. Kilkunastoosobowa grupa młodzieży pojechała wraz z ks. M. Czyżem do Wisły-Czarnego. Zaopatrzeni w latarki ruszyliśmy z parkingu doliną Białej Wiselki na szczyt Baraniej Góry. Wsłuchując się w szemrzący strumień, przemierzaliśmy knięję leśną, zmierzając szlakiem do celu. Gdzieniedzie przebiegał widok przejrzystego nieba, upstrzonego gwiazdami i rozświetlanego blaskiem księżyca.

Wszystkim dopisywały dobre humory i ekscytacja widokiem wschodu słońca. Dotarliśmy na szczyt kilka minut po 6.00. Niestety, góry mają to do siebie, że aura jednokrotnie bardzo szybko się zmienia. Poranek na wysokości 1220 m. n. p. m. był wietrzny i zachmurzony. Wschodzące słońce zobaczyliśmy więc jedynie w wyobraźni, ale sam wysiłek, miła atmosfera w drodze na szczyt i z powrotem oraz śniadanie na Baraniej długo pozostaną w pamięci uczestnikom.

Do domów wróciliśmy cali i zdrowi o g. 9.20. Mało kto by nam uwierzył, że właśnie wróciliśmy z Baraniej... Jeśli Bóg pozwoli wybierzemy się znowu (ale to już w 2015 r.) – może tym razem na Babią Górę.

Ks. M. Czyż

WYCIECZKA KONFIRMANTÓW I MŁODZIEŻY

W dniach 10-11 października br. odbyła się wycieczka konfirmantów i młodzieży do zaolziańskiej miejscowości Pisek (pol. Piosek) k. Jabłonkowa.

Ruszyliśmy w piątkowe popołudniu i za jakieś półtora godziny zawitaliśmy w naszym pięknym pensjonacie „Polanka”. Rozpoczęliśmy przepyszną kolacją, w czasie której każdy mógł zjeść na co miał ochotę. Po kolacji oglądnęliśmy film pt. „Bóg nie umarł”. Film opowiada o tym, jak chrześcijanie we współczesnym świecie żyją razem z ateistami, przerzucając się nawzajem różnymi argumentami i zwalczając swoje poglądy. Po seansie był czas gier i zabaw dla młodzieży, podczas gdy konfirmanci razem z księdzem poszli na małą niespodziankę, a mianowicie kręgle i bilard. Młodzież jednak nie nudziła się w tym czasie dzięki wielu nowym grom karcianym i planszowym. Śmiech przy rysowanych kalamburach, fasolkach, farmerze i wielu innych grach był słyszalny do późnych godzin nocnych. Bardzo szybko przyszła pora na pójście do łóżek. Oczywiście nie wszyscy chcieli tak łatwo poddać się i zasnąć. Opiekunowie znaleźli jednak swój sposób na osoby „cierpiące na bezsenność”. Spa i romantyczny spacer w świetle księżyca bardzo szybko zapędził „nocnych Marków” z powrotem do ich wygodnych łóżek.

Po pobudce niektóre osoby mogły przeżyć małe zaskoczenie z powodu że zaklejenia ich drzwi z zewnątrz. Jednak, mimo przeszkód, wszyscy bez większych przeszkód pojawili się na śniadaniu, które

również było przepyszne. Po śniadaniu przyszedł czas na nauki confirmacyjne. Podczas gdy tegoroczni konfirmanci się kształcili, grupa starsza mogła iść skorzystać z kręgli i gry w bilard.

Niestety wszystko, co dobre szybko, się kończy, toteż nadszedł czas na pakowanie manatków. Ale czekała nas jeszcze wspólna wycieczka przed wyjazdem do domu. Pojechaliśmy autokarem do Jaworzynki, skąd udaliśmy się do Trójstyku – miejsca, gdzie robiąc zaledwie jeden krok można było znaleźć się w Polsce, Czechach lub na Słowacji. Po zrobieniu kilku zdjęć wracaliśmy do pensjonatu pieszo. Mimo drobnych nieścisłości co do kierunku marszu, okraszonych widokami zapierającymi dech w piersiach, doszliśmy najpierw do schroniska, a następnie do ośrodka (wędrownka zaowocowała m. in. odkryciem kilku nowych talentów fotograficznych oraz zapału do wycieczek górskich).

Zaraz po wycieczce wszyscy zjedliśmy przepyszny obiadek. Niestety był to ostatni punkt naszego pobytu w tej pięknej miejscowości. Po zapakowaniu wszystkiego do autobusu nadszedł czas na wyjazd. W autobusie panował wesoły gwar, rozmowy, a także głośny śmiech. Po przyjeździe do Skoczowa część osób pojechała do domów, a część została, oczekując na młodzieżówkę. Była to naprawdę świetna wycieczka, ze świetnymi przeżyciami. Myślę że wszyscy wycieczkowicze mogą śmiało powiedzieć jedno, że BYŁO WARTO!

Karolina Pońc

KĄCIK DLA DZIECI

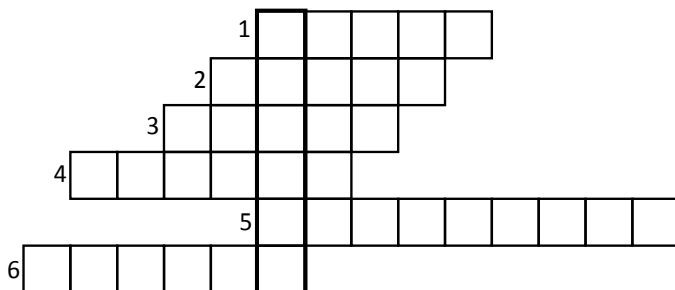
Kochani!

Przed nami ostatnia porcja zagadek z Ewangelii Łukasza. Przeczytaj proszę rozdziały 20-24 i rozwiąż zagadki.

W tym numerze kończymy całoroczne zmagania zagadkowe wokół Ewangelii Łukasza. Osoby, które do dnia **14 grudnia** dostarczą do kancelarii parafialnej prawidłowe rozwiązania wszystkich zadań z numerów 102-107, otrzymają drobne upominki. Dla trzech osób Redakcja ufunduje nagrody specjalne. Wszystkie wyróżnienia zostaną rozdane podczas nabożeństwa rodzinnego w Skoczowie **26 grudnia, o godz. 9.00**. Na kopercie napisz „Konkurs IP”, a do środka oprócz rozwiązania włóż również informację z twoimi danymi – imię, nazwisko, wiek, nr telefonu. Redakcja zapewnia, że zostaną one wykorzystane zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych. **POWODZENIA!!!**

(UWAGA: konkurs przeznaczony dla uczniów SP)

I. Rozwiąż krzyżówkę a dowiesz się, co spowodowało, że Pan Jezus zdecydował się za nas umrzeć.

1. Imię jednej z kobiet, które odwiedziły grób Pana Jezusa.
2. Imię ucznia, który zaparł się Pana Jezusa .
3. Imię człowieka, który skazał Pana Jezusa na śmierć.
4. Imię mężczyzny, który niósł krzyż za Panem Jezusem.
5. Miejsce, w którym rozdarła się zasłona, gdy Pan Jezus umierał na krzyżu.
6. Piotr w Łk 22,33 powiedział Panu Jezusowi, że jest gotów pójść z nim do więzienia i na

II. Uzupełnij zdania:

Pan Jezus powiedział, że Bóg jest Bogiem (Łk 20,38). Pan Bóg ma moc wskrzesić umarłych. Zapowiedział też, że niebo i ziemia przeminą, ale nie przeminą (Łk 21,33). Wszystko, co jest zapisane w Biblii, już się wydarzyło lub wydarzy się w przyszłości – tak jak powtórne przyjście Pana Jezusa. Do tego czasu my, wierzący, mamy i (Łk 21,36).

III. Połącz w pary:

WDOWA	SREBRNIKI
PIOTR	WONNOŚCI I MAŚCI
JUDASZ	DWA GROSZE
NIEWIASTY	KUR

opr. Anna Jaroszevska

Propozycja dla najmłodszych (poza konkursem)

Pokoloruj obrazek: **Zaparcie się Piotra**. Poproś kogoś, aby przeczytał Ci historię zapisaną w Ew. Łukasza 22,54-62.

REKLAMY I OGŁOSZENIA

Dziękujemy serdecznie wszystkim, którzy regularnie odpłacają składkę kościelną. Wpłaty można uiszczać w kancelarii parafialnej lub wpłacając na konto w Banku Spółdzielczym:

63 8126 0007 0009 5136 2000 0010

z dopiskiem:

„darowizna na cele kultu”

Sumę przeznaczoną na składkę parafialną można odliczyć od podatku w rocznym sprawozdaniu podatkowym (jeżeli jest wpłacona przez bank). Spore grono naszych parafian korzysta z możliwości tzw. automatycznego przelewu przez swój bank.

Poniżej zamieszczamy wyciąg z Regulaminu Parafialnego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP dotyczący zasad odpłacania składki kościelnej:

§7.1. Każdy członek Parafii, który został potwierdzony i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu. Z odpłacania składek są zwolnieni uczniowie i studenci nie posiadający własnych dochodów.

FIRMA SPRZĄTAJĄCA

ŚWIETLIKI

- usługi porządkowe dla firm i domu
Zapraszamy do skorzystania z naszych usług:

- sprzątanie biur i mieszkań, mycie okien
- pranie dywanów, wykładzin, tapicerki meblowej i samochodowej
- sprzątanie poremontowe
- całoroczna opieka nad grobami oraz wiele innych usług
- realizujemy zlecenia stałe i jednorazowe

Więcej szczegółów na:

www.firmaswietliki.pl

kontakt:

Bogumiła i Leszek Sztefka,

Dziegiełłów, ul. Cieszyńska 29

tel: 512 635 135; 505 146 799

e-mail: leszek@firmaswietliki.pl

biuro: Cieszyn, Plac Wolności 3 (II piętro)

Zapraszamy: poniedziałki, środy, piątki od 16-17

W związku z **jubileuszem 500. lat Reformacji** oferujemy kubki z wizerunkiem Reformatora lub logo jubileuszu. Z drugiej strony każdego kubka znajduje się Róża Lutra.

Kubki w różnych kolorach można nabyć w kancelarii w cenie **15 zł/szt.**

JUBILEUSZ REFORMACJI

W związku z jubileuszem Reformacji publikujemy dalszą część niewielkiego dzieła pt.: „Krótka Historia Reformacji – dla użytku ewangelickiej młodzieży”, spisana przez Jana Śliwkę, nauczyciela w Cieszyńie. Redakcja zachowuje wierność stylowi tamtej epoki i nie dokonuje żadnej ingerencji w tekst (cz. 4, odc. 2).

4. Hus (odc. 2)

Odprowadzony przez kilku czeskich rycerzy, stanął Hus w Kostnicach¹ 3 listopada 1414. W dzień 28 listopada stawiono go przed zgromadzeniem biskupów; a gdy bezwarunkowo nauki swej odwołać i wyrzec się niechciał, został uwięzionym mimo listu cesarskiego. Napróżno uskarżali się wierni przyjaciele Husowi u cesarza i papieża przeciwko tak niegodziwemu i nieprawnemu postępkowi. Al-

¹ Chodzi o miasto Konstancja w południowych Niemczech, gdzie w latach 1414-18 odbył się sobór powszechny Kościoła Katolickiego – przyp. red.

bowiem chociaż Zygmunt² rozkazał, żeby Husa z więzienia wypuszczono, nie wykonano tego przecie, udając przed cesarzem, iż kacerzowi³ danego słowa trzymać nie go-
dzi się.

W krótkie zachorował ciężko Hus w wilgotnem więzieniu. Do tego przygodzili co-
dzień nieprzyjaciele jego, męcząc go fałszywemi posądzeniami i namówami, żeby się
swej nauki publicznie przed soborem wyrzekł. Za przymową czeskich rycerzy stawiono
go 7. i 8. Czerwca 1415 przed zgromadzeniem kościołem. Tu przedłożono mu przyczynę
oskarżenia, żądając, żeby naukę swoją bezwarunkowo odwołał i onej się uroczyście wy-
rzekł. Tedy otworzywszy Hus usta swe, mówił do zgromadzenia słowa obrony swej z taką
powagą, przytomnością umysłu i pokorą, że wielu serc dla siebie pozyskał. A gdy mu
jeszcze niektórzy przymawiali, żeby przecie odwołał, odezwał się w te słowa, mówiąc:
„Bóg świadkiem moim, że z całego serca chętnie od mniemania mego odstąpię, jeżeli
z Pisma św. o czym lepszym przekonany będę.” Zmordowany powrócił do więzienia,
a zgromadzenie osądziło go, aby był spalony. Z wielką okazałością czyniono przygotowa-
nia ku okropnej śmierci, a dzień 6. Lipca, który był niegdyś dniem narodzenia Husowego,
stał się też dniem jego śmierci.

W poranek tegoż dnia, wywiódłszy Husa z więzienia, zaprowadzono go do kościoła,
gdzie mu z kłutwą i złorzeczeniem znaki i odzienie kapłańskie zdjęto, a papierowy ka-
pelusz na głowę włożono, na który postacie diabłów i płomienie piekielne wyrysowane
były. Potem wołano do niego: „Nuż oddajemy duszę twoją diabłom piekielnym!” Hus
odpowiadając rzekł: „Ja zaś polecam ducha mego w ręce twoje o Jezu Chryste, mój
Zbawicielu.” – Zatem prowadzono go na miejsce spalenia. Łzami zalany, rozłączył się
z nieprzyjaciołymi, mówiąc do nich ostatnie prorockie słowa: „Dziś spalicie gęś (Hus), ale
po mnie nastąpi łabędź (Luter), którego upiec niezdolacie.” Wstępując na podpalony
stos, modlił się głośno: „Jezu Chryste, Synu Boga żywego, któryś za nas cierpiał, zmiłuj
się nademną!” Gdy te słowa po trzecie mówił, występujące kłęby dymu i płomienie
przytłumiły głos jego – a w chwilce oddał ducha. – Jego popiół pilnie był zebrany a do
rzeki Renu wrzucony, żeby wszelką pamiątkę po nim wygładzić.

Ale co Hus wykonał, nie dało się wytepić, ale stałe się dla wielu jasną pochodnią na
drodze doczesnej i światłem do żywota zbawiennego. Płomienie, które Husa pochłonęły,
wznieciły też w Czechach ogień, którego potoki krwi ugasić nie zdołały. (Wojny Husytów)
Waleczni naśladowcy Husa uzyskali po długich i krwawych bojach pozwolenia używania
komunii św. pod dwiema postaciami, odłączyli się od kościoła rzymskiego i utworzyli
własny kościół, który pod nazwą Braci czeskich, w Niemczech, Afryce, Ameryce jeszcze
aż do dziś dzień istnieje. Około 1470 i później znajdowały się i w Śląsku, mianowicie
w księstwie cieszyńskim, zbory czeskich Braci, wyznawających naukę Husową. (cdn).

Opr. Ks. M. Czyż

2 Chodzi o króla Zygmunta Luksemburskiego, który w tamtym czasie był władcą Węgier i Niemiec
(późniejszy cesarz). Zygmunt dał Husowi „list żelazny” gwarantujący mu bezpieczeństwo (jak się następnie
okazało było to pozorne bezpieczeństwo) – przyp. red.

3 Tzn. heretykowi – przyp. red.

Z okazji nabożeństwa żniwnego w Skoczowie (05.10.) otrzymaliśmy podziękowania od rodziny Hussarek z Wilamowic. Ich treść dotyczy pomocy, którą wielu naszych parafian okazało w minonym roku:

PODZIĘKOWANIE

Pragnę po roku od pożaru, który miał miejsce 29.09.2013 r. w Wilamowicach, złożyć serdeczne podziękowanie wszystkim Wam tutaj zgromadzonym (parafianom, rodzinie, znajomym, sąsiadom) za każdą ofiarę, czy to pieniężną, czy to fizyczną, a także duchową.

Dziękujemy, że nie zostaliśmy z tym wszystkim same, ale czułyśmy pomoc z każdej możliwej strony. dziękujemy za modlitwy. Bez was byłoby to wszystko niemożliwe, aby to, co zostało zniszczone, spalone przez złoczyńcę, mogło powstać na nowo.

*Serdeczne „Bóg zapłać”.
Podziękowania składa
Małgorzata Hussarek z córkami*

BIBLIOTEKA

BÓG WIE, ŻE TRUDNA JEST ROLA OPIEKUNA

Każdemu z nas w swoim życiu może przyjść zmierzyć się z dłuższą chorobą kogoś bliskiego lub koniecznością otoczenia kogoś opieką. Stajemy więc przed problemem pogodzenia swojego dotychczasowego uporządkowanego życia (za czym idzie stabilność finansowa) z nową, często nagle spadającą na nas sytuacją, która wiąże się z cierpieniem i kryzysem zdrowotnym bliskich.

Na początku możemy liczyć na pomoc służb medycznych (np. gdy chory znajduje się w szpitalu), zainteresowanie znajomych oraz rodziny. Natomiast z upływem czasu medyczne służby kończą swoją pracę (zrobiły co było w ich mocy), a zainteresowanie rodziny i znajomych słabnie. Nasi bliscy wracają do swojego życia. My natomiast musimy stawić czoło nowej sytuacji. Musimy pogrzebać swoje plany, nadzieje, przestawić się na coś, czego w pełni nie rozumiemy. Z drugiej strony chcemy być w pełni dyspozycyjni wobec tych, których kochamy.

Jako ludzie wierzący, wiemy, iż wszystko, co dzieje się w naszym życiu, to Boży plan. Mimo wszystko trudno jest nam odnaleźć się w nowej rzeczywistości i ułożyć życie praktycznie na nowo. Zapewnienie opieki tym, których kochamy, jest jednym z najwspanialszych i najbogatszych ludzkich przedsięwzięć. To praktyczna realizacja jednego z głównych przykazań: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego” zapisanego w Nowym Testamencie.

Osobom, które stanęły wobec opisanej wyżej sytuacji, a także wszystkim, którzy odnaleźli w sobie powołanie do pomocy bliźnim (pielegniarki, zawodowi opiekunowie, wolontariusze) pomocna może okazać się lektura książki Getchena Tompsona pod tytułem: „Bóg wie, że trudna jest rola opiekuna”. Autor (czasem w sposób humorystyczny) podaje różne sposoby, jak sobie poradzić wobec zupełnie nowej sytuacji. Znajdziemy w niej wiele sentencji myślowych i odpowiednich wersetów z Biblii, mogących nas wesprzeć i podnieść na duchu. Inspiruje do opieki w tempie dopasowanym do każdego z nas indywiduwanie, akceptowania swoich uczuć, odczytywania ukrytych błogosławieństw. Namawia opiekuna do dbania o siebie – poprzez organizowanie wyjść, asertywne zachowanie i nie zapomnianie o śmiechu.

Polecam również inne pozycje dostępne w „Bibliotece dla każdego”, które poświęcone są opiece nad chorymi i niepełnosprawnymi.

Warto obejrzeć film pt. Lekcja miłości, w którym obserwujemy emocje młodego małżeństwa, mierzącego się z opieką nad dwojgiem dzieci chorych na mukowiscydozę. Film podpowiada, jak znaleźć w sobie siłę, gdy nasz dotychczasowy świat się rozpada.

Biografia Okno nadziei autorstwa Shirley du Boulay i Marianne Rankin poświęcona jest Cicely Saunders – założycielce ruchu hospicyjnego. Bohaterka to angielska lekarka, która swoją postawą stara się zmienić myślenie na temat opieki nad chorymi terminalnie, znajdując przy tym spełnienie życia.

Warto sięgnąć także po książkę Kiedy twój rodzic staje się twoim dzieckiem. Autor Ken Abraham opowiada swoją historię o tym, jak opiekuje się matką chorą na demencję. Píše: „Dostrzegasz subtelne dziwactwa i kaprysy, które z czasem się nasilają, a mimo to jesteś nieświadomy prawdy, że to nie upór i niewymyślona złośliwość..., że stoisz wobec wyniszczającej choroby... a do walki z nią masz niewiele narzędzi.” Książka porusza problem wpływu tej choroby na funkcjonowanie całej rodziny opiekuna; umieszczenie kochanej osoby (z konieczności) w zakładzie opiekuńczym i z tym związane rozterki. Wszystko to w tle Bożych nakazów.

Zachęcam zainteresowane osoby do przeczytania i obejrzenia powyższych pozycji bibliotecznych. Obok wsparcia, mogą okiełznać naszą nieporadność, zmniejszyć smutek, lęk przed nieznanym, zniechęceniem, a czasem nawet osłabieniem wiary.

Ewa Bujok / Anna Szarzec

ZAPROSZENIE Z BIBLIOTEKI

Chcę wszystkich zachęcić do uczestnictwa w naszej tzw. grupie piątkowej. Odbywa się ona co piątek w Bibliotece od godz. 19.00. Zajmujemy się studiowaniem Biblii i modlitwą. Spotykamy się towarzysko również w inne dni.

Oprócz tego, od września wznowiła swoją działalność „grupa wsparcia” dla osób chorujących psychicznie i ich rodzin borykających się z depresją, schizofrenią czy fobią. Spotkania odbywają się w 1-wszy i 3-ci wtorek miesiąca o g. 16.00 w Bibliotece. Wśród osób prowadzących grupę są nauczyciele, prawnik oraz osoby mające bezpośredni kontakt z chorobą. Zapraszamy.

Renia Świder

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA

➤ **21-25 sierpnia** – w Opactwie Benedyktynów w Tyńcu odbyła się pierwsza w Polsce Międzynarodowa Ekumeniczna Konferencja Duszpasterstwa Nie(do)słyszających. Organizatorem był Międzynarodowy Związek Duszpasterstwa Niedosłyszających (IVSS). Uczestniczyło w niej 38 osób, w tym ludzie dotknięci niedosłuchem i słyszący, księża, duszpasterze, nauczyciele, audioterapeuci z Europy i USA.

➤ **6 września** – w ewangelickim kościele Zbawiciela w Żorach odbyło się uroczyste nabożeństwo połączone z ordynacją na duchownych Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego dwóch magistrów teologii ewangelickiej. Poprzez akt ordynacji do służby Słowa Bożego i Sakramentów powołani zostali pochodzący z Pomorza Karol Długosz (Koszalin) oraz Oskar Wild (Słupsk). Ks. Długosz po ordynacji został wikariuszem w Żorach, a ks. Wild w Ustroniu.

➤ **6-7 września** – odbył się XXVIII Zjazd Chórów Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej KEA w RP. Gospodarzem tegorocznego Zjazdu była Parafia Ewangelicko-Augsburska w Gdańsku-Sopocie. W Zjeździe wzięło udział 7 chórów i zespół z różnych części Diecezji.

➤ **9-13 września** – w Lubieni na Opolszczyźnie odbyło się pierwsze Spotkanie Dorosłej Młodzieży Ewangelickiej – Lubienalia. Wzięła w niej udział kameralna grupa 13-tu młodych ludzi z różnych części naszego kraju.

➤ **13 września** – w ewangelickim kościele Marii Panny w Legnicy, pod hasłem z Psalmu 98: Śpiewajcie Panu pieśń nową, bo cuda uczynił, odbywało się Diecezjalne Święto Chórów i Muzyków Kościelnych Diecezji Wrocławskiej, które wpisywało się w przypadający na bieżący rok Jubileusz 100-lecia organów w legnickim kościele.

➤ **14 września** – w Katowicach ks. dr Marian Niemiec został konsekrowany i wprowadzony w urząd biskupa Diecezji Katowickiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Aktu konsekracji dokonał zwierzchnik polskich luteran bp Jerzy Samiec, a asystowali mu bp Ryszard Bogusz oraz bp Rudolf Bażanowski.

➤ **19-21 września** – w Warszawie pod hasłem „Bóg nie jest Bogiem nieporządku, ale pokoju” odbyło się XXIII Ogólnopolskie Forum Kobiet Luteranckich.

➤ **20 września** – odbył się diecezjalny (Diecezji Warszawskiej) rajd rowerowy połączony ze spływem kajakowym, zorganizowany przez ks. Mateusza Łaciaka.

➤ **21 września** – jak co roku odbyło się Święto Diakonatu Żeńskiego „Eben-Ezer” w Dzięgielowie. Była to już 91. rocznica jego powołania przez ks. seniora Karola Kulisza.

➤ **26-28 września** – przewodnicy ewangelicy spotkali się już po raz 16, tym razem na Ziemi Cieszyńskiej w Wiśle, a bazą była willa Książówka.

➤ **27 września** – ratownicy Grupy Beskidzkiej GOPR wraz ze swoimi rodzinami obchodzili tradycyjny Dzień Ratownika. W tym roku miejscem spotkania ratowników stała się Wisła.

➤ **9 października** – w Warszawie odbyła się uroczysta inauguracja nowego roku akademickiego połączona z obchodami 60-tej rocznicy powołania Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej. Aktualnie z naszej parafii mamy dwóch studentów teologii: Marek Bożek (rok III) i Mateusz Mendroch (rok I).

➤ **9 października** – w wieku 59 lat zmarł nagle śp. ks. Paweł Badura, proboszcz parafii ewangelickiej w Grudziądzu. Jego pogrzeb odbył się 17 października w Cieszynie na cmentarz w Hażłachu.

➤ **17-19 października** – w Bielsku-Białej odbywał się Synod Kościoła. Biskup Jerzy Samiec podczas swojego sprawozdania poruszył między innymi kwestię ordynacji kobiet na księży (obecnie kobiety są ordynowane tylko na urząd diakonek). Biskup zapowiedział również, że – jeśli zostaną spełnione odpowiednie warunki – podczas jesiennej sesji Synodu w 2015 r. złoży wniosek o zmianę Prawa Kościelnego tak, aby umożliwiło ono ordynację kobiet na księży. Głosowanie na ten temat odbyłoby się wiosną 2016 r., po przeprowadzeniu dogłębnej analizy doświadczeń Kościołów, w których ordynacja kobiet jest już stałą praktyką. W czasie trwania Synodu podpisano także porozumienie o współpracy w latach 2014-18 pomiędzy Kościołem Ewangelickim w Polsce a Diecezją Uppsala Kościoła Szwecji. Synod zatwierdził do użytkowania nowy Śpiewnik Pogrzebowy, który ukaże się w 2015 r.

➤ **18 października** – odbył się w Zabrzu 16. Ewangelicki Turniej Piłki Nożnej Halowej o Puchar im. ks. Andrzeja Hauptmana. Do rywalizacji przystąpiło 16 drużyn (6 juniorskich i 10 seniorskich). Wśród juniorów wygrała drużyna z Wisły, a w kategorii seniorów puchar po zaciętej walce z Gliwicami pojechał do Golezowa.

➤ **20 października** – zmarły diakon Ewa Otello-Wiśniewska i s. Zuzanna Lazar. Diakon Ewa Otello-Wiśniewska zmarła w wieku 74 lat. Była teologiem, w latach 1979-1995 dyrektorem Wydawnictwa Zwiastun i redaktorem naczelnym czasopisma Zwiastun Ewangelicki. Siostra diakonisa Zuzanna Lazar zmarła w Domu Sióstr Diakonisa „Eben - Ezer” w Dzięgielowie w wieku 91 lat.

➤ **23 października** – ks. Roman Pracki z parafii w Krakowie obronił - jako drugi duchowny naszego Kościoła w tym roku (pierwszym był ks. dr Marcin Undas ze Zgierza) - doktorat z teologii na Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Ks. Pracki napisał pracę na temat dialogu luterkańsko-prawosławnego.

➤ **25 października** – odbył się w Międzyzdrojach Synod Diecezjalny Diecezji Wrocławskiej. W czasie jesiennej sesji wybrano nowego biskupa diecezjalnego. Został nim ks. Waldemar Pytel ze Świdnicy.

➤ Centrum Misji i Ewangelizacji organizuje pomoc psychologiczną, prawną oraz materialną w nowo otwartym Ośrodku Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przystępstwem w Cieszynie.

opr. ks. Marcin Ratka-Matejko

ZAPISANO W KSIĘGACH PARAFIALNYCH

CHRYZTY:

Emilia Źarska	06.09.2014	Skoczów, ul. Górny Bór
Bartłomiej Macura	07.09.2014	Simoradz, ul. Długa
Amelia Wierzoń	07.09.2014	Skoczów, ul. Torowa
Agnieszka Brudny	14.09.2014	Skoczów, ul. Targowa
Paulina Sikora	14.09.2014	Skoczów, ul. Górny Bór
Marcel Madzia	21.09.2014	Skoczów, ul. Leśna
Antoni Pomeranek	12.10.2014	Dębowiec, ul. Sadowa
Oriana Kecher	19.10.2014	Skoczów, ul. Górny Bór
Fabian Pawera-Glac	26.10.2014	Skoczów, ul. Morcinka
Iga Rynkar	26.10.2014	Simoradz, ul. Główna

ŚLUBY:

Kamil Hławiczka	Debora Hławiczka	30.08.2014
Daniel Chwastek	Iwona Cywka	30.08.2014
Krzysztof Troszok	Patrycja Foltyn	20.09.2014
Jan Kozieł	Aneta Klimowska	20.09.2014
Michał Fijałkowski	Natalia Rabin	27.09.2014
Artur Filipczak	Sylwia Kurcjus	04.10.2014
Krzysztof Sajan	Natalia Cholewa	25.10.2014
Grzegorz Dziadek	Daria Bura	25.10.2014

POGRZEBY:

Anna Sojka	lat 89	04.09.2014	Dębowiec, ul. Rajska
Marek Michalski	lat 58	16.09.2014	Górki Wielkie
Marta Fryda	lat 86	16.09.2014	Iskrzyczyn
Gertruda Krajs	lat 86	29.09.2014	Skoczów, ul. Objazdowa
Bogdan Koroś	lat 85	12.10.2014	Skoczów, ul. Powstańców Śl.
Eugeniusz Poloczek	lat 60	16.10.2014	Iskrzyczyn
Krystian Raszka	lat 48	21.10.2014	Drogomyśl

SPOTKANIA PARAFIALNE

GODZINY BIBLIJNE

Skoczów czwartek godz. 17.00
oprócz 1. czwartku miesiąca
Dębowiec poniedziałek godz. 15.00
Pierściec środa godz. 17.00

ZEBRANIA

MAŁŻEŃSKIE trzecia niedziela godz. 16.00
MĘŻCZYZN trzeci piątek godz. 18.00

SOBOTNIE SPOTKANIA Z BIBLIĄ

trzecia sobota godz. 18.00

KANCELARIA PARAFIALNA CZYNNA:

poniedziałek - czwartek godz. 10.00-14.00
piątek godz. 14.00-18.00
w niedziele i święta przed i po nabożeństwie

ZEBRANIA MŁODZIEŻY

Skoczów sobota godz. 18.00
Dębowiec piątek godz. 17.30

SZKÓŁKI NIEDZIELNE

Skoczów godz. 8.00 i 10.00
Dębowiec podczas nabożeństwa
Pierściec podczas nabożeństwa
Simoradz podczas nabożeństwa

KOŁA PAŃ

Skoczów 1.śr m-ca godz.17.00
Dębowiec 2.śr m-ca godz.17.00
Pierściec pt po 1.śr m-ca godz.17.00
Simoradz 1.pt m-ca godz.14.30

PRÓBY CHÓRÓW I ZESPOŁÓW

Chór męski i żeński pon godz. 18.30
Chór mieszany wt godz. 18.00
Chór dziecięcy Nadzieja sob godz. 9.45
Zespół Dzwonków pon godz. 18.00

Zespół młodzieżowy 20+ czw godz. 19.00
Zespół Be Happy pt godz.19.00
Chór w Dębowcu wt godz.19.00
Chór dziecięcy w Dębowcu -----

Parafia Ewangelicko-Augsburska

43-430 Skoczów, ul Z.Kossak-Szatkowskiej 74 tel/fax 853 34 91

www.skoczow.luteranie.pl e-mail: skoczow@luteranie.pl

Konto Bankowe 63 8126 0007 0009 5136 2000 0010

Transmisja nabożeństw

Młodzież

Zespół Dzwonków

Chór Gloria

Filiał Dębowiec

Chór Dębowiec

Zespół Vocalis

Biblioteka

Proboszcz ks. Adam Podzorski

Proboszcz pom. ks. Mirosław Czyż

Wikariusz ks. Marcin Ratka-Matejko

Ks. Andrzej Czyż

www.transmisja.skoczow.pl

www.mlodziez.skoczow.pl; www.mlodziezdebowiec.pl

www.zespoldzwonkow.pl

www.gloria.skoczow.pl; gloria@ptew.org.pl

www.debowiec.luteranie.pl

www.debowiec-chor.luteranie.pl

www.vocalis.pl

www.biblioteka.skoczow.pl

tel. 853 34 91 e-mail: adam.podzorski@luteranie.pl

tel. 853 34 91 e-mail: miroslaw.czyz@luteranie.pl

tel. 853 34 91 e-mail: marcin.ratka-matejko@luteranie.pl

tel. 853 03 89

Informator parafialny Pismo Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Skoczowie

Adres Redakcji: 43-430 Skoczów, ul. Z. Kossak-Szatkowskiej 74 ☎ 33 853 34 91

Redakcja: ks. Mirosław Czyż, ks. Marcin Ratka-Matejko

Skład i druk: Madar® Skoczów, ul. Cieszyńska 9, tel. 33 853 22 55, drukarnia@ox.pl

PLAN NABOŻEŃSTW

PLAN NABOŻEŃSTW		SKOCZÓW	DEBOWIEC	SIMORADZ	PIERŚCIEC
2 listopada	20. N. po Trójcy Św.	8:00 ml. i 10:00	8:30	10:00	10:00
9 listopada	3. N. przed końcem Roku Kościelnego	8:00 i 10:00	8:30	10:00	10:00
16 listopada	Przedostatnia N. Roku Kościelnego	8:00 młodz i 10:00	10:00	8:30	10:00
23 listopada	Niedziela Wniebości	8:00 i 10:00	10:00	8:30	10:00
30 listopada	1. Niedziela Adwentu	8:00 i 10:00	10:00	8:30	10:00
5 grudnia	1. piątek Adwentu	17:00	czwartek 17:30	czwartek 16:30	środa 17:00
7 grudnia	2. Niedziela Adwentu	8:00 ml. i 10:00	8:30	10:00	10:00
12 grudnia	2. piątek Adwentu	17:00	czwartek 16:30	czwartek 17:30	środa 17:00
14 grudnia	3. Niedziela Adwentu	8:00 i 10:00	8:30	10:00	10:00
19 grudnia	3. piątek Adwentu	17:00	czwartek 17:30	czwartek 16:30	środa 17:00
21 grudnia	4. Niedziela Adwentu	8:00 ml. i 10:00	10:00	8:30	10:00
24 grudnia	Wigilia	22:00	16:00	16:00	16:00
25 grudnia	Boże Narodzenie	10:00	10:00	6:00 – jutrznia	10:00
26 grudnia	2. Święto Bożego Narodzenia	9:00 – rodzinne	8:30	10:00	10:00
28 grudnia	1. Niedziela po Bożym Narodzeniu	8:00 i 10:00	10:00	8:30	10:00
31 grudnia	Zakończenie roku	17:00	16:30	17:30	17:00
1 stycznia	Nowy Rok	10:00	10:00	10:00	10:00
4 stycznia	2. Niedziela po Bożym Narodzeniu	8:00 młodz. i 10:00	8:30	10:00	10:00
6 stycznia	Święto Epifanii	10:00 – Koncert Kolęd	-----	-----	-----

Spowiedź i Komunia Święta w Skoczowie odbywa się w każdą niedzielę o godz. 9:00
W 2. niedzielę miesiąca księża ze Skoczowa prowadzą nabożeństwa w Ogródzkiej o godz. 8:30

25-31 SIERPNIA -
TDN w PIERŚĆCU

GLORIA

- Chór Jubilat -
95 LAT

